Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător Nicolae Șova)
Dosarul nr. 2ai-204/25 (2-22075625-02-2ai-04072025)

D E C I Z I E

6 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:

Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând cererea de apel declarată de SRL „Piatra Nord", în procedura falimentului, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 1 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Piatra Nord", Mostovei Victor împotriva lui Cerneanu Mihail, Trifan Marina, Korsun Igor și Cranga Svetlana, intervenient accesoriu Gorea Vadim, cu privire la declararea nulității absolute al actului juridic,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 august 2022, s-a admis cererea introductivă depusă de reprezentantul creditorului SRL „Extranscom" cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Piatra Nord". S-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Piatra Nord" și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Piatra Nord", cu desemnarea în calitate de lichidator al SRL „Piatra Nord", Mostovei Victor, deținătorul autorizației nr. 184 din 16 februarie 2015 eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La 3 februarie 2023 SRL „Piatra Nord", în procedura falimentului, a formulat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cerneanu Mihail, Trifan Marina, Korsun Igor și Cranga Svetlana, intervenient accesoriu Gorea Vadim, privind declararea ca fiind afectat de simulație absolută și lipsit de efecte juridice a contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 04.04.2022 încheiat între Cerneanu Mihail, Trifan Marina, Korsun Igor și Cranga Svetlana, cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției și consemnarea modificărilor în Registrul de Stat al Persoanelor juridice, ținut de Agenția Servicii Publice.

În motivarea cererii, reprezentantul reclamantului a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 08 august 2022, a fost admisă cererea introductivă depusă de SRL „Extranscom" și intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Piatra Nord", fiind desemnat Mostovei Victor în calitate de administrator al insolvabilității.

A indicat că, în cadrul procesului de insolvabilitate, s-a constatat că administratorul statutar și asociatul unic al SRL „Piatra Nord" este Cranga Svetlana, care a dobândit cota

socială de 100% din capitalul social al societății în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 04 aprilie 2022, autentificat notarial.

A susținut că respectivul contract este afectat de simulație absolută, fiind încheiat fără intenția reală de a produce efecte juridice, dar exclusiv pentru a crea aparența schimbării asociatului și administratorului societății.

În acest sens, a menționat că, fiind notificată de administratorul insolvabilității despre obligația de a transmite ștampila și documentele contabile ale societății, conform art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității, Cranga Svetlana a comunicat că nu deține asemenea documente și nu cunoaște situația economico-financiară a întreprinderii. Totodată, aceasta a precizat că a acceptat să figureze în calitate de asociat și administrator al societății la solicitarea unor persoane, în schimbul unei remunerații de 5 000 lei, fără a avea intenția de a administra efectiv societatea.

Consecvent, a indicat că, potrivit declarațiilor oferite de Cranga Svetlana în cadrul urmăririi penale, aceasta nu a avut intenția de a procura cota socială a SRL „Piatra Nord" și nici nu a achitat prețul de 250 000 lei prevăzut în contract, întrucât nu dispunea de asemenea mijloace financiare. Scopul semnării contractului a constat exclusiv în obținerea remunerației de 5 000 lei, achitată de Cerneanu Mihail, Korsun Igor și Trifan Marina.

Subsecvent, a notat că Cranga Svetlana a declarat că nu a solicitat perfectarea semnăturii electronice pe numele său, de acest aspect ocupându-se persoanele menționate, care ar fi continuat să desfășoare activități în numele societății, inclusiv operațiuni de înstrăinare a bunurilor, utilizând semnătura electronică a acesteia.

Totodată, a precizat că, la 26 octombrie 2022, administratorul insolvabilității a depus o plângere privind verificarea circumstanțelor întocmirii semnăturii atribuite Svetlanei Cranga pe mandatul avocatului Vulpe Alexandru nr. ***** din 02 august 2022, iar ulterior, prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a fost dispusă începerea urmăririi penale în privința factorilor de decizie ai SRL „Piatra Nord".

A mai susținut că lipsa capacității financiare a Svetlanei Cranga de a achita prețul contractual poate fi confirmată prin informațiile privind veniturile salariale, contribuțiile de asigurări sociale și veniturile impozabile deținute de autoritățile competente.

În drept, reprezentantul reclamantului a făcut trimitere la prevederile art. 104 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilității, precum și la art. 221 alin. (1), art. 1089 și art. 1090 alin. (1) din Codul civil, susținând că înstrăinarea cotei sociale din 04 aprilie 2022 constituie un act juridic simulat, încheiat fără intenția de a produce efectele juridice specifice transmiterii dreptului asupra cotei sociale.

Prin urmare, a considerat că respectivul contract nu produce efecte juridice, întrucât transmiterea cotei sociale către Cranga Svetlana a avut un caracter fictiv, fiind urmărită doar crearea aparenței schimbării asociatului și administratorului SRL „Piatra Nord", în timp ce administrarea și desfășurarea activității societății ar fi continuat să fie realizate de alte persoane.

La 31 mai 2023 pârâta Trifan Marina a depus referință la cererea de chemare în judecată.

În motivarea referinței, pârâta Trifan Marina a invocat că implicarea sa în activitatea SRL „Piatra Nord”, anterior denumită SRL „Ebloc Grup”, a fost determinată de amenințările, presiunile psihologice și actele de violență exercitate asupra sa de Gorea Vadim, cu care se afla într-o relație de concubinaj, ulterior încheind căsătoria. A susținut că acesta a determinat-o să figureze în calitate de asociat al mai multor societăți comerciale, fără ca ea să participe efectiv la administrarea acestora.

A indicat că, inițial, la insistențele și sub influența lui Gorea Vadim, a dobândit o cotă de 50% din capitalul social al SRL „VVS Group Security”, fiind desemnată și în calitate de administrator. Cu toate acestea, activitatea societății era gestionată efectiv de Gorea Vadim, care deținea documentele contabile, ștampila, accesul la conturile bancare și exercita controlul asupra operațiunilor comerciale. Totodată, a menționat că acesta exercita asupra sa presiuni și amenințări, inclusiv cu atragerea la răspundere penală pentru datoriile societății.

Consecvent, a susținut că, în anul 2021, Gorea Vadim a constrâns-o să accepte dobândirea unei cote de 10% din capitalul social al SRL „Ebloc Grup”, amenințând-o cu pierderea locuinței și cu eventuale consecințe penale. Astfel, la 13 decembrie 2021, a devenit asociat al societății, actele necesare înregistrării fiind pregătite de administratorul Cerneanu Mihail, fără ca ea să participe la negocierile privind dobândirea cotei sociale ori să cunoască prețul acesteia.

A precizat că, în perioada 13 decembrie 2021 – 04 aprilie 2022, în care a deținut cota socială de 10%, nu a participat la adunările asociaților, nu a adoptat decizii privind activitatea societății și nu a beneficiat de dividende. De asemenea, a menționat că nu a fost implicată în administrarea efectivă a întreprinderii, toate aspectele ce țineau de activitatea acesteia fiind gestionate de alte persoane.

Subsecvent, a notat că, în luna martie 2022, Gorea Vadim a impus-o să semneze actele necesare înstrăinării cotei sale sociale către Cranga Svetlana. În acest sens, la 04 aprilie 2022, s-a prezentat la notarul Șipitco Diana, unde a semnat contractul de vânzare-cumpărare a cotei de 10% din capitalul social al SRL „Piatra Nord”. A menționat că nu cunoaște dacă au fost transmise mijloace financiare pentru cota înstrăinată, întrucât scopul său nu era obținerea unui profit, ci încetarea presiunilor exercitate asupra sa de Gorea Vadim. După înstrăinarea cotei sociale, nu a mai avut atribuții în cadrul societății.

Totodată, a precizat că actele de violență exercitate de Gorea Vadim au determinat-o să solicite protecție judiciară, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 mai 2023, a fost emisă o ordonanță de protecție în favoarea sa și a copiilor minori, pentru o perioadă de 90 de zile.

Referitor la pretențiile formulate de reclamant, pârâta a contestat caracterul simulat al contractului de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2022, susținând că acesta a produs efecte juridice, întrucât transmiterea dreptului asupra cotei sociale a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice. În acest sens, a făcut trimitere la art. 30 din Legea privind

societățile cu răspundere limitată, potrivit căruia partea socială se consideră dobândită de cumpărător din momentul înregistrării modificării corespunzătoare în Registrul de stat al persoanelor juridice.

De asemenea, a respins susținerile reclamantului referitoare la utilizarea semnăturii electronice a Svetlanei Cranga, invocând că nu a avut nicio implicare în perfectarea sau utilizarea acesteia și nici în administrarea activității societății. A considerat că afirmațiile respective sunt declarative și nu sunt susținute prin probe pertinente.

În ceea ce privește pretinsa începere a urmăririi penale, a susținut că nu au fost prezentate dovezi care să confirme această împrejurare. Totodată, a menționat că simpla invocare a existenței unei urmăriri penale nu constituie un temei suficient pentru constatarea caracterului simulat al contractului contestat.

Prin urmare, pârâta a considerat neîntemeiate susținerile reclamantului privind simulația contractului de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2022, reiterând că actul juridic a produs efectele prevăzute de lege, prin înregistrarea transmiterii cotei sociale către Cranga Svetlana, iar circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu demonstrează caracterul simulat al acestuia.

La 7 februarie 2024 reprezentantul pârâtului Korsun Igor, avocat Timotin Iulia a depus referință la cererea de chemare în judecată.

În motivarea referinței, reprezentantul pârâtului a invocat că acțiunea înaintată de reprezentantul reclamantului, este nefondată și neîntemeiată, întrucât circumstanțele pe care se întemeiază pretențiile formulate nu sunt confirmate prin probe pertinente și concludente.

A indicat că, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probațiunii revine părții care invocă anumite circumstanțe în susținerea pretențiilor sale. Or, deși reclamantul face referire la declarații și probe din cadrul unor cauze penale, acestea nu au fost anexate la materialele dosarului, motiv pentru care susținerile respective au un caracter declarativ și nu pot constitui temei pentru admiterea acțiunii.

Consecvent, a menționat că, prin prisma prevederilor art. 1089 și 1093 din Codul civil, la materialele cauzei nu există probe care să confirme caracterul simulat al actului juridic contestat sau circumstanțele invocate de reclamant în susținerea acestei pretenții.

Referitor la argumentele expuse de pârâta Trifan Marina, a susținut că acestea nu demonstrează existența simulației în sensul art. 1089 din Codul civil, întrucât vizează raporturile personale și familiale dintre aceasta și soțul său, Gorea Vadim. Totodată, a precizat că ordonanța de protecție și răspunsurile Inspectoratului Național de Probațiune, anexate la dosar, se referă la relațiile conflictuale dintre cei doi, fără a avea relevanță pentru stabilirea caracterului simulat al contractului de înstrăinare a cotei sociale.

Prin urmare, a considerat că susținerile reclamantului nu sunt susținute de un suport probator suficient pentru constatarea simulației actului juridic contestat, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 1 aprilie 2025, s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Piatra Nord” în procedura falimentului, împotriva lui Cerneanu Mihail, Trifan Marina, Korsun Igor și Cranga Svetlana, intervenient accesoriu Gorea Vadim privind declararea ca fiind afectat de simulație absolută și lipsit de efecte juridice contractul de vînzare-cumpărare a părții sociale din 04.04.2022, încheiat între Cerneanu Mihail, Trifan Marina, Korsun Igor și Cranga Svetlana, cu repunerea părților contractante în starea inițială încheierii tranzacției și consemnarea modificărilor în Registrul de Stat al Persoanelor juridice, ținut de Agenția Servicii Publice, ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Societatea cu răspundere limitată „Piatra Nord” în procedura falimentului, taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7 500 (șapte mii cinci sute) lei.

Taxa de stat urmează a fi achitată după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii.

Solicitarea recurentului/apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 1 aprilie 2025, SRL „Piatra Nord” în procedura falimentului, la 8 aprilie 2025 a depus apel nemotivat împotriva hotărârii menționat.

Ulterior, la 18 august 2025, SRL „Piatra Nord” în procedura falimentului, a depus cerere de apel motivată.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelanta SRL „Piatra Nord”, în procedura falimentului, prin reprezentantul său, avocatul Stănilă Andrei, a invocat că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 01 aprilie 2025, prin care a fost respinsă acțiunea privind constatarea simulației absolute a contractului de vânzare-cumpărare a cotei sociale din 04 aprilie 2022, este neîntemeiată, fiind contrară circumstanțelor cauzei și explicațiilor oferite de părți, ceea ce constituie temei de casare potrivit art. 386 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă.

A indicat că prima instanță a reținut în mod eronat lipsa probelor care să confirme caracterul simulat al contractului, precum și faptul că actul juridic contestat a produs efecte prin înregistrarea transmiterii cotei sociale în Registrul de stat al persoanelor juridice, fără a aprecia corespunzător circumstanțele încheierii acestuia și declarațiile participanților la proces.

În acest sens, a menționat apelantul că, prin contractul de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2022, Cerneanu Mihail, Trifan Marina și Korsun Igor au înstrăinat către Cranga Svetlana cota de 100% din capitalul social al SRL „Piatra Nord”, pentru prețul de 250 000 lei. Ulterior, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 8 august 2022, s-a constatat că Cranga Svetlana nu deținea ștampila și documentele contabile ale societății și nu cunoștea situația economico-financiară a acesteia.

Consecvent, a susținut că, potrivit declarațiilor oferite de Cranga Svetlana, aceasta a acceptat să figureze în calitate de asociat și administrator al societății exclusiv în schimbul unei remunerații de 5 000 lei, fără a avea intenția reală de a dobândi cota socială sau de a administra întreprinderea. Totodată, a precizat că aceasta nu a achitat prețul contractual de 250

000 lei și nici nu dispunea de mijloace financiare suficiente pentru efectuarea unei asemenea tranzacții, împrejurare care, în opinia apelantei, poate fi confirmată prin informațiile privind veniturile sale.

Subsecvent, a notat că Cranga Svetlana a comunicat că semnătura electronică nu a fost perfectată la solicitarea sa, de acest aspect ocupându-se Cerneanu Mihail, Korsun Igor și Trifan Marina. Deasemenea, a făcut referire la plângerea depusă la 26 octombrie 2022 de administratorul insolvabilității Mostovei Victor, privind verificarea circumstanțelor întocmirii semnăturii atribuite Crangăi Svetlana pe mandatul avocatului Vulpe Alexandru.

A mai susținut că tranzacția prezintă caracter suspect inclusiv prin prisma Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, întrucât prețul contractual de 250 000 lei nu corespunde posibilităților financiare ale cumpărătoarei, care a declarat că nu a dispus și nici nu a achitat suma respectivă.

Totodată, apelanta a invocat declarațiile pârâtei Trifan Marina, potrivit cărora aceasta a fost constrânsă de Gorea Vadim să semneze actele de înstrăinare a cotei sale sociale de 10% către Cranga Svetlana. A menționat că Trifan Marina a confirmat că nu cunoștea detaliile tranzacției și că nu a urmărit obținerea unui beneficiu patrimonial, scopul său fiind încetarea presiunilor exercitate asupra sa. În opinia apelantei, aceste declarații, coroborate cu cele ale Svetlanei Cranga, confirmă caracterul fictiv al tranzacției.

În drept, a făcut trimitere la art. 334 alin. (1), art. 1089, art. 1090 alin. (1) și art. 1094 alin. (1) din Codul civil, susținând că actul juridic contestat este afectat de simulație absolută, fiind încheiat fără intenția de a produce efectele juridice specifice transmiterii dreptului asupra cotei sociale. A argumentat că scopul real al contractului a constat în crearea aparenței schimbării asociatului și administratorului societății, în timp ce activitatea acesteia ar fi continuat să fie desfășurată de persoanele care exercitau anterior controlul asupra întreprinderii.

În continuare, a criticat concluzia primei instanțe potrivit căreia înregistrarea contractului la Agenția Servicii Publice și producerea efectelor juridice ale acestuia exclud existența simulației. A susținut că, dimpotrivă, înregistrarea actului juridic aparent nu înlătură caracterul simulat al tranzacției, întrucât tocmai prin această înregistrare se creează față de terți aparența transmiterii dreptului asupra cotei sociale, în timp ce înțelegerea reală dintre părți rămâne ascunsă.

În acest context, a menționat că, în speță, contractul aparent îl constituie actul de vânzare-cumpărare a cotei sociale, înregistrat în Registrul de stat al persoanelor juridice, iar înțelegerea secretă ar consta în acordul verbal privind preluarea formală de către Cranga Svetlana a cotei sociale de 100%, în schimbul remunerației de 5 000 lei. A considerat că existența acestei înțelegeri rezultă din declarațiile Svetlanei Cranga și ale Marinei Trifan, care nu au fost apreciate corespunzător de prima instanță.

Prin urmare, apelanta a susținut că materialele cauzei conțin suficiente elemente probatorii pentru constatarea simulației contractului, iar concluziile primei instanțe privind

lipsa probelor și producerea efectelor juridice ale tranzacției sunt contrare circumstanțelor cauzei.

În consecință, în temeiul art. 385 lit. c) și art. 386 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 01 aprilie 2025, și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, prin care contractul de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2022 să fie declarat afectat de simulație absolută și lipsit de efecte juridice, cu repunerea părților în situația anterioară încheierii acestuia și radierea din Registrul de stat al persoanelor juridice a înscrierii privind dreptul de proprietate al Svetlanei Cranga asupra cotei de 100% din capitalul social al SRL „Piatra Nord".

La 15 decembrie 2025, intimatul Cerneanu Mihail a depus referință aferentă cererii de apel. Ulterior, la 19 decembrie 2025, a depus referință suplimentară pe marginea cererii de apel.

În motivarea referinței și a referinței suplimentare, intimatul Cerneanu Mihail a invocat că apelul declarat de SRL „Piatra Nord", în proces de insolvabilitate, este neîntemeiat, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 01 aprilie 2025, este legală și întemeiată, fiind adoptată în urma aprecierii corespunzătoare a probelor și aplicării corecte a normelor de drept material și procesual. A susținut că apelanta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme caracterul simulat al contractului de vânzare-cumpărare a cotei sociale din 04 aprilie 2022, contrar obligației prevăzute de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

A indicat că respectivul contract a produs efecte juridice, întrucât transmiterea cotei sociale către Cranga Svetlana a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 04 aprilie 2022, în conformitate cu art. 30 din Legea privind societățile cu răspundere limitată. În acest context, a considerat contradictorii susținerile apelantei privind existența unei simulații absolute, în condițiile în care aceasta invocă, concomitent, lipsa intenției de a produce efecte juridice și crearea unei aparențe juridice opozabile terților.

Consecvent, a menționat că afirmațiile privind remunerarea Svetlanei Cranga cu suma de 5 000 lei, neachitarea prețului contractual de 250 000 lei și continuarea administrării societății de către alte persoane nu demonstrează, prin ele însele, existența simulației. Totodată, a precizat că pretinsele nereguli privind utilizarea semnăturii electronice și existența unor investigații penale nu constituie probe suficiente pentru constatarea caracterului simulat al contractului, în lipsa confirmării acestor împrejurări prin mijloace de probă administrate în condițiile legii.

Subsecvent, a notat că invocarea art. 334 alin. (1) din Codul civil și a Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului nu justifică anularea contractului, întrucât apelanta nu a demonstrat încălcarea unor norme imperative ori existența circumstanțelor care să atragă nulitatea actului juridic. Deasemenea, a susținut că nu au fost probate condițiile prevăzute de Legea insolvabilității pentru anularea tranzacției, inclusiv caracterul fraudulos al acesteia sau prejudicierea masei debitoare.

Totodată, a invocat că apelanta încearcă să suplinească lipsa probelor constatate de prima instanță prin reiterarea unor afirmații neprobate privind caracterul suspect al tranzacției și pretinsele acțiuni frauduloase. A semnalat și existența unor neconcordanțe în cererea de apel privind data contractului contestat și identitatea lichidatorului, solicitând verificarea împuternicirilor reprezentantului apelantei. A mai precizat că pretențiile privind radierea înscrierilor din Registrul de stat al persoanelor juridice și repunerea părților în situația anterioară au caracter accesoriu, fiind condiționate de admiterea cererii principale.

Prin urmare, intimatul a considerat că argumentele apelantei nu demonstrează existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii contestate, iar contractul de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2022 își păstrează valabilitatea în lipsa probării simulației. În consecință, a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 1 aprilie 2025.

La 21 decembrie 2025, avocatul Timotin Iulian în interesele intimatului lui Korsun Igor, a depus referință aferentă cererii de apel.

În motivarea referinței, intimatul Korsun Igor, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Timotin Iulian, a invocat că apelul declarat de SRL „Piatra Nord”, în proces de insolvabilitate, este neîntemeiat, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 01 aprilie 2025, este legală și justificată, fiind pronunțată în urma aprecierii corespunzătoare a circumstanțelor cauzei și a probelor administrate.

A indicat că, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probării circumstanțelor invocate revine părții care le susține. Or, reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze caracterul simulat al contractului de vânzare-cumpărare a cotei sociale din 04 aprilie 2022, limitându-se la invocarea unor declarații din cadrul unor cauze penale, fără prezentarea unor acte procesuale care să confirme faptele pretinse.

Consecvent, a menționat că, prin contractul autentificat notarial din 04 aprilie 2022, Cerneanu Mihail, Trifan Marina și Korsun Igor au înstrăinat către Cranga Svetlana cota de 100% din capitalul social al SRL „Piatra Nord”, pentru prețul contractual de 250 000 lei. Totodată, a precizat că transmiterea cotei sociale și desemnarea Svetlanei Cranga în calitate de administrator au fost înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice la aceeași dată, contractul producând astfel efectele juridice prevăzute de art. 30 din Legea privind societățile cu răspundere limitată.

Subsecvent, a susținut că, prin prisma art. 1089 și 1093 din Codul civil, constatarea simulației presupune demonstrarea existenței unei înțelegeri între părți privind caracterul aparent al actului juridic. În opinia intimatului, simpla afirmație că Cranga Svetlana ar fi deținut formal calitatea de asociat și administrator, în timp ce societatea ar fi continuat să fie administrată de alte persoane, nu este suficientă pentru constatarea simulației, în lipsa probelor care să confirme aceste împrejurări.

Totodată, a notat că reclamanta avea posibilitatea de a administra mijloace de probă admisibile, inclusiv declarații de martori, pentru a demonstra presupusa administrare efectivă a

societății de către Cerneanu Mihail, Korsun Igor și Trifan Marina. Cu toate acestea, nu a făcut uz de mijloacele procedurale disponibile pentru confirmarea susținerilor sale, motiv pentru care argumentele privind caracterul fictiv al tranzacției au rămas nedovedite.

Prin urmare, intimatul a considerat că prima instanță a aplicat corect normele privind sarcina probațiunii și efectele juridice ale contractului de înstrăinare a cotei sociale, iar argumentele apelantei nu justifică modificarea soluției adoptate. În consecință, a solicitat respingerea cererii de apel ca neîntemeiată și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 1 aprilie 2025.

La 22 decembrie 2025, avocatul Stănilă Andrei, în interesele apelantei SRL „Piatra Nord" în procedura falimentului, a depus obiecții pe marginea referințelor depuse.

În susținerea poziției, a invocat că argumentele intimaților nu înlătură caracterul simulat al contractului de vânzare-cumpărare a cotei sociale din 04 aprilie 2022. A susținut că intimatul Korsun Igor nu a negat în mod expres faptul că Cranga Svetlana nu a achitat prețul contractual de 250 000 lei, ci, dimpotrivă, a primit suma de 5 000 lei pentru a accepta preluarea formală a cotei de 100% din capitalul social al societății.

A indicat că tranzacția contestată presupune existența unui contract aparent, prezentat terților drept o vânzare-cumpărare veritabilă, și a unei înțelegeri secrete, prin care Cranga Svetlana a acceptat să figureze în calitate de asociat și administrator al societății în schimbul unei remunerații de 5 000 lei. În acest context, a făcut trimitere la art. 123 alin. (6) și art. 131 alin. (2) din Codul de procedură civilă, susținând că intimatul nu a prezentat dovezi privind încasarea prețului contractual și nici nu a combătut circumstanțele referitoare la neachitarea acestuia.

Consecvent, a menționat că afirmațiile reprezentantului intimatului Korsun Igor privind lipsa probelor sunt neîntemeiate, întrucât la materialele cauzei au fost anexate, potrivit susținerilor apelantei, procesele-verbale de audiere a Svetlanei Cranga și a lui Gorea Vadim în cadrul urmăririi penale. A precizat că declarațiile respective confirmă lipsa intenției Svetlanei Cranga de a procura efectiv societatea, aceasta acceptând doar preluarea formală a cotei sociale în schimbul unei remunerații.

Subsecvent, a susținut că tranzacția în valoare de 250 000 lei, pretins efectuată în numerar, prezintă caracter suspect prin prisma Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, întrucât suma contractuală depășea posibilitățile financiare ale cumpărătoarei. A invocat că notarul care a autentificat contractul avea obligația de a verifica proveniența mijloacelor financiare și de a aplica măsurile de precauție prevăzute de legislație, inclusiv de a refuza autentificarea tranzacției în prezența unor circumstanțe suspecte.

Totodată, a făcut trimitere la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 496 din 25 mai 2018 și la Ghidul privind identificarea activităților și tranzacțiilor suspecte, susținând că notarul Șipitco Diana urma să verifice circumstanțele efectuării tranzacției. În acest context, a considerat necesară atragerea notarului în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea

pârâților, întrucât eventuala admitere a acțiunii ar putea afecta drepturile acestuia, invocând art. 388 alin. (1) lit. d) și art. 432 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, reprezentantul apelantei și-a menținut argumentele expuse în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 01 aprilie 2025, și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, prin care contractul de vânzare-cumpărare din 04 aprilie 2022 să fie declarat afectat de simulație absolută și lipsit de efecte juridice, cu repunerea părților în situația anterioară și radierea înscrierii privind dreptul Svetlanei Cranga asupra cotei sociale de 100% din capitalul social al SRL „Piatra Nord”.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând materialele dosarului, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe prin prisma motivelor de apel, Colegiul judiciar constată că apelul este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(6) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

Potrivit art. 385 lit. d) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: d) să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanțe și să trimită cauza spre rejudecare în primă instanță doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art. 388 alin.(1) lit. d) și i). La solicitarea participanților la proces, instanța de apel poate trimite cauza spre rejudecare în prima instanță doar o singură dată, în cazul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. b);

Conform prevederilor art. 388 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: a) cauza a fost

judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanță în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărârea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărârea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sânt menționați în hotărâre; g) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; h) în dosar lipsește procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, săvârșirea altor încălcări decât cele consemnate la alin. (1) constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei.

Din materialele cauzei rezultă că, la 4 aprilie 2022, între Cerneanu Mihail, Trifan Marina și Korsun Igor, în calitate de vânzători, și Cranga Svetlana, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, autentificat de notarul Șipitco Diana, prin care a fost înstrăinată cota de 100% din capitalul social al SRL „Piatra Nord”, pentru prețul contractual de 250 000 lei. (Vol. I, f.d.11-15 verso).

În temeiul contractului menționat, la aceeași dată, în Registrul de stat al persoanelor juridice au fost operate modificările privind transmiterea cotei sociale către Cranga Svetlana, aceasta fiind înregistrată în calitate de asociat unic și administrator al societății.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 8 august 2022, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul SRL „Extranscom”, constatată insolvabilitatea SRL „Piatra Nord” și intentat procesul de insolvabilitate față de această societate, cu desemnarea lui Mostovei Victor în calitate de lichidator.

La 3 februarie 2023 lichidatorul SRL „Piatra Nord”, Mostovei Victor, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cerneanu Mihail, Trifan Marina, Korsun Igor și Cranga Svetlana, cu participarea intervenientului accesoriu Gorea Vadim, solicitând constatarea caracterului simulat absolut și lipsirea de efecte juridice a contractului de vânzare-cumpărare a cotei sociale din 4 aprilie 2022, repunerea părților contractante în situația anterioară și operarea modificărilor corespunzătoare în Registrul de stat al persoanelor juridice.

În susținerea pretențiilor formulate, reclamanta a invocat că respectivul contract a fost încheiat fără intenția reală de a transmite drepturile aferente cotei sociale, fiind urmărită exclusiv crearea aparenței schimbării asociatului și administratorului societății. În acest sens, a susținut că Cranga Svetlana nu a achitat prețul contractual de 250 000 lei, ci, dimpotrivă, ar fi primit suma de 5 000 lei pentru a accepta preluarea formală a cotei sociale și a calității de administrator, fără a exercita efectiv atribuțiile aferente acestei funcții.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 1 aprilie 2025, cererea de chemare în judecată a fost respinsă integral ca neîntemeiată, prima instanță reținând, în esență, că reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente, care să confirme caracterul simulat al contractului contestat, iar înregistrarea transmiterii cotei sociale în Registrul de stat al persoanelor juridice demonstrează producerea efectelor juridice ale acestuia.

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, în raport cu circumstanțele cauzei, motivele invocate în cererea de apel și normele juridice incidente, Completul judiciar constată că prima instanță a adoptat o soluție prematură, fără elucidarea corespunzătoare a tuturor împrejurărilor esențiale pentru determinarea naturii juridice a tranzacției și fără o apreciere completă, obiectivă și coroborată a circumstanțelor invocate de participanții la proces.

În acest sens, Completul reține că obiectul litigiului îl constituie constatarea simulației contractului de vânzare-cumpărare a cotei sociale din 4 aprilie 2022, astfel încât examinarea temeiniciei pretențiilor formulate presupunea stabilirea intenției reale a contractanților la momentul încheierii actului juridic și verificarea concordanței dintre manifestarea exterioară a voinței acestora și efectele juridice efectiv urmărite.

Potrivit art. 1089 alin. (1)-(2) din Codul civil, simulația unui contract poate fi absolută sau relativă. Simulația este absolută atunci când părțile încheie contractul fără intenția de a produce efecte juridice. Iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, simulația este relativă atunci când părțile încheie contractul cu intenția ca acesta să producă aparent efecte juridice diferite de efectele dorite cu adevărat de către părți, respectiv cele corespunzătoare contractului secret.

În conformitate cu art. 1090 alin. (1) din Codul civil, contractul simulat nu produce efecte între părți.

Totodată, potrivit art. 1093 din Codul civil, dovada simulației poate fi făcută de terți sau de creditori cu orice mijloc de probă, iar partea care a săvârșit simulația o poate dovedi prin proba cu martori doar atunci când pretinde că simulația are caracter ilicit.

Din interpretarea coroborată a acestor prevederi rezultă că simulația presupune existența unei neconcordanțe între voința declarată a părților contractante și intenția juridică reală a acestora, neconcordanță care poate consta fie în lipsa intenției de a produce efectele juridice ale contractului aparent, fie în urmărirea unor efecte juridice diferite de cele prezentate terților.

Astfel, în cazul simulației absolute, părțile urmăresc crearea aparenței încheierii unui contract, fără a intenționa producerea efectelor juridice specifice acestuia, în timp ce simulația relativă presupune existența unui contract aparent, destinat să creeze o anumită situație juridică față de terți, și a unei înțelegeri secrete care exprimă voința reală a contractanților.

Prin urmare, determinarea existenței simulației nu poate fi realizată exclusiv prin verificarea condițiilor formale de încheiere și înregistrare a contractului, fiind necesară examinarea circumstanțelor concrete ale perfectării acestuia, a comportamentului părților anterior și ulterior încheierii actului juridic, precum și a eventualelor înțelegeri referitoare la efectele juridice realmente urmărite.

Raportând aceste considerente la circumstanțele prezentei cauze, Completul judiciar constată că prima instanță a fundamentat respingerea acțiunii, în principal, pe împrejurarea că transmiterea cotei sociale către Cranga Svetlana a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice, apreciind că producerea efectelor juridice prevăzute de art. 30 din Legea privind societățile cu răspundere limitată exclude existența simulației.

O asemenea concluzie nu poate fi reținută ca suficientă, întrucât înregistrarea actului juridic și producerea aparenței juridice corespunzătoare față de terți nu demonstrează, prin ele însele, concordanța dintre voința declarată și intenția reală a contractanților. Or, tocmai crearea unei aparențe juridice care să nu corespundă raportului juridic urmărit în realitate poate constitui scopul încheierii unui contract simulat. În consecință, faptul înregistrării transmiterii cotei sociale către Cranga Svetlana nu exclude, *de plano*, posibilitatea existenței simulației în sensul art. 1089 din Codul civil.

În acest context, prima instanță urma să stabilească dacă încheierea contractului din 4 aprilie 2022 a reprezentat expresia unui acord real privind transmiterea cotei sociale în schimbul prețului contractual sau dacă persoanele implicate au urmărit exclusiv crearea aparenței schimbării titularului drepturilor asupra cotei sociale, fără intenția producerii efectelor juridice proprii unei asemenea tranzacții.

De asemenea, în raport cu susținerile reclamantei privind existența unei înțelegeri verbale prin care Cranga Svetlana ar fi acceptat preluarea formală a cotei sociale în schimbul remunerației de 5 000 lei, era necesară examinarea naturii juridice a acestei pretinse înțelegeri, prin prisma distincției dintre simulația absolută și cea relativă, cu respectarea limitelor obiectului și temeiurilor de fapt ale acțiunii.

Sub acest aspect, Completul judiciar constată că prima instanță nu a realizat o analiză suficientă a împrejurărilor care au precedat încheierea contractului, a condițiilor în care acesta a fost perfectat și a conduitei ulterioare a persoanelor implicate, limitându-se, în esență, la aprecierea efectelor formale ale actului juridic și la constatarea insuficienței probelor administrate.

În particular, una dintre circumstanțele esențiale invocate de reclamantă privește pretinsa neachitare a prețului contractual de 250 000 lei și remunerarea Svetlanei Cranga cu suma de 5 000 lei pentru acceptarea calității de asociat și administrator al SRL „Piatra Nord”.

Deși simpla neachitare a prețului contractual nu constituie, prin ea însăși, dovada simulației, întrucât neexecutarea obligațiilor contractuale și caracterul simulat al unui act juridic reprezintă instituții juridice distincte, această împrejurare, examinată în coroborare cu susținerile privind remunerarea Svetlanei Cranga în calitate de cumpărător pentru preluarea formală a cotei sociale, poate prezenta relevanță pentru stabilirea intenției reale a contractanților.

Or, prima instanță urma să verifice dacă suma de 250 000 lei a fost efectiv achitată, în ce condiții ar fi avut loc transmiterea mijloacelor financiare și dacă împrejurările referitoare la executarea obligației de plată corespund naturii juridice a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între părți.

În aceeași ordine de idei, o importanță deosebită prezintă susținerile reclamantei privind lipsa implicării efective a Svetlanei Cranga în administrarea societății după încheierea contractului din 4 aprilie 2022.

Astfel, în contextul în care reclamanta a susținut că Cranga Svetlana a acceptat doar formal calitatea de asociat unic și administrator, fără a avea intenția de a exercita atribuțiile

aferente acestei funcții, era necesară stabilirea persoanei care a exercitat în fapt controlul asupra activității SRL „Piatra Nord” ulterior încheierii tranzacției contestate.

Sub acest aspect, prima instanță urma să verifice dacă Cranga Svetlana a preluat efectiv administrarea societății, dacă a participat la adoptarea deciziilor privind activitatea economico-financiară a întreprinderii, dacă a reprezentat societatea în raporturile juridice cu terții și dacă a exercitat atribuțiile specifice administratorului statutar.

Totodată, era necesară examinarea circumstanțelor referitoare la deținerea de către aceasta a ștampilei societății, a documentelor contabile și a celorlalte acte aferente activității economice, precum și la accesul la conturile bancare și la mijloacele de semnătură electronică utilizate în numele întreprinderii. Aceste împrejurări prezintă relevanță în contextul în care reclamanta a susținut că, după încheierea contractului contestat, administrarea efectivă a societății ar fi continuat să fie realizată de alte persoane, în timp ce Cranga Svetlana ar fi deținut exclusiv calitatea formală de asociat și administrator.

Deși, neexercitarea efectivă a atribuțiilor de administrator nu echivalează, în mod automat, cu inexistența unui transfer real al cotei sociale, întrucât calitatea de asociat și funcția de administrator presupun drepturi și obligații juridice distincte. Cu toate acestea, în măsura în care neimplicarea în administrarea societății este invocată în coroborare cu pretinsa neachitare a prețului, remunerarea Svetlanei Cranga pentru acceptarea formală a calității de asociat și continuarea exercitării controlului asupra întreprinderii de către alte persoane, asemenea circumstanțe nu puteau fi înlăturate fără o analiză completă a legăturii dintre acestea și a relevanței lor pentru stabilirea intenției reale a contractanților.

Concomitent, Completul de judecată reține că prima instanță nu a oferit o apreciere suficientă declarațiilor și explicațiilor formulate de pârâta Trifan Marina cu privire la împrejurările în care a acceptat înstrăinarea cotei sale sociale de 10% din capitalul social al SRL „Piatra Nord”.

În acest sens, pârâta a susținut că nu a participat efectiv la administrarea întreprinderii, nu a fost implicată în negocierile privind înstrăinarea cotei sociale, nu a urmărit obținerea unui beneficiu patrimonial și a semnat actele necesare tranzacției în împrejurările descrise, ca fiind supusă unor presiuni de ordin psihologic și fizic din partea lui Gorea Vadim.

Deși susținerile referitoare la raporturile personale dintre Trifan Marina și Gorea Vadim nu demonstrează, prin ele însele, existența simulației contractului, împrejurările privind participarea acesteia la încheierea actului juridic, cunoașterea condițiilor tranzacției și eventuala primire a contraprestației contractuale necesitau o examinare corespunzătoare în raport cu obiectul acțiunii.

În aceeași ordine de idei, referitor la declarațiile Svetlanei Cranga și ale lui Gorea Vadim, invocate de reclamantă ca fiind oferite în cadrul urmăririi penale, Completul judiciar reține că prima instanță urma să verifice dacă procesele-verbale de audiere respective au fost prezentate și administrate în condițiile legii și, în caz afirmativ, să aprecieze conținutul și valoarea probatorie a acestora în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză.

Sub acest aspect, Completul de judecată relevă că, potrivit celor invocate de reclamantă, din declarațiile oferite de Cranga Svetlana în cadrul urmăririi penale rezultă că aceasta nu ar fi avut intenția reală de a procura cota socială de 100% din capitalul social al SRL „Piatra Nord” și de a deveni titulara efectivă a drepturilor aferente acesteia, scopul urmărit prin semnarea contractului din 04 aprilie 2022 fiind obținerea unei remunerații în mărime de 5 000 lei pentru acceptarea preluării formale a cotei sociale. Totodată, potrivit acelorași susțineri, Cranga Svetlana ar fi declarat că nu a achitat prețul contractual de 250 000 lei și nici nu dispunea de mijloacele financiare necesare pentru efectuarea unei asemenea plăți, având în vedere situația sa materială și faptul că realiza venituri inclusiv prin activități de muncă desfășurate ocazional peste hotarele țării. În acest context, aceasta ar fi precizat că a acceptat semnarea contractului exclusiv pentru a obține suma de 5 000 lei, pe care ar fi primit-o de la Cerneanu Mihail, Korsun Igor și Trifan Marina, fără a conștientiza pe deplin consecințele juridice ale preluării cotei sociale și ale calității de asociat unic al societății.

Așadar, circumstanțele respective, în măsura în care sunt confirmate prin mijloace de probă admisibile, prezintă relevanță pentru stabilirea intenției reale a părților la momentul încheierii contractului contestat, întrucât vizează nemijlocit existența unei contraprestații efective, scopul urmărit de cumpărător și caracterul real sau aparent al transmiterii cotei sociale. Prin urmare, prima instanță nu putea înlătura aceste susțineri exclusiv prin raportare la lipsa unei hotărâri penale definitive, fără a verifica existența și conținutul mijloacelor de probă invocate și fără a determina dacă acestea, apreciate în ansamblu și în interconexiune cu celelalte circumstanțe ale cauzei, sunt de natură să confirme sau să infirme existența unei înțelegeri simulatorii între contractanți.

Or, faptul existenței unei urmăriri penale nu constituie, prin el însuși, dovada caracterului simulat al unui act juridic civil. Totuși, nici lipsa unei sentințe penale definitive nu exclude posibilitatea demonstrării circumstanțelor relevante pentru constatarea simulației prin mijloacele de probă admisibile în procesul civil.

În acest context, prima instanță urma să delimiteze obiectul probațiunii în cauza civilă de circumstanțele care pot constitui obiectul unei investigații penale, fără a condiționa constatarea existenței sau inexistenței simulației de stabilirea răspunderii penale a persoanelor implicate în tranzacție.

Deasemenea, afirmațiile privind perfectarea și utilizarea semnăturii electronice a Svetlanei Cranga de către alte persoane nu puteau fi considerate lipsite de orice relevanță fără examinarea legăturii acestora cu susținerile privind exercitarea efectivă a controlului asupra societății după încheierea contractului contestat.

În ceea ce privește argumentele intimaților Cerneanu Mihail și Korsun Igor referitoare la lipsa probelor care să confirme simulația, Completul judiciar reține că obligația de a demonstra circumstanțele invocate în susținerea acțiunii revine reclamantei, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, aplicarea regulilor privind sarcina probațiunii nu dispensează instanța de obligația examinării și aprecierii corespunzătoare a probelor

administrate, prin raportare la natura raportului juridic litigios și la împrejurările concrete invocate în susținerea pretențiilor.

În acest sens, potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar, în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 130 alin. (3) din același cod, fiecare probă se apreciază în privința pertinenței, admisibilității și veridicității sale, iar toate probele în ansamblu, în privința legăturii lor reciproce și suficienței pentru soluționarea cauzei. Totodată, alineatul 4, al aceluiași articol, obligă instanța să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Prin urmare, constatarea insuficienței probelor nu poate avea un caracter exclusiv declarativ, ci trebuie să reprezinte rezultatul examinării efective a materialului probator, cu indicarea motivelor pentru care circumstanțele invocate nu au fost confirmate ori probele administrate nu sunt suficiente pentru admiterea pretențiilor formulate.

Or, în prezenta cauză, prima instanță a concluzionat că reclamanta nu a demonstrat caracterul simulat al contractului, fără a oferi o analiză suficientă a împrejurărilor concrete referitoare la achitarea prețului, intenția cumpărătorului, circumstanțele înstrăinării cotelor sociale și exercitarea efectivă a atribuțiilor de administrare a societății ulterior perfectării tranzacției.

În particular, simpla constatare că actul juridic a fost autentificat notarial și a produs efecte prin înregistrarea modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice nu reprezintă o analiză suficientă a susținerilor privind caracterul simulat al contractului, întrucât examinarea acestei instituții presupune tocmai verificarea concordanței dintre situația juridică aparentă și intenția reală a contractanților.

Subsecvent, Completul judiciar consideră necesar să remarce că, potrivit art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În consecință, explicațiile participanților privind împrejurările încheierii contractului și modul de executare a acestuia necesitau o apreciere în ansamblu, fără ca existența unor poziții procesuale contradictorii să dispenseze instanța de obligația motivării concluziilor adoptate.

În același context, argumentul apelantei privind lipsa unei negări exprese a neachitării prețului contractual urma să fie examinat prin prisma art. 123 alin. (6) și art. 131 din Codul de procedură civilă, în raport cu explicațiile concrete ale părților și cu probele efectiv solicitate și administrate în cauză.

Referitor la invocarea Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Completul judiciar reține că eventuala existență a unor indicii

de tranzacție suspectă nu constituie, prin ea însăși, un temei autonom pentru constatarea simulației contractului civil.

Cu toate acestea, împrejurările de fapt invocate în acest context, inclusiv cele privind valoarea tranzacției, modalitatea de achitare a prețului și posibilitățile financiare ale Svetlanei Cranga, puteau prezenta relevanță probatorie pentru stabilirea intenției reale a contractanților și necesitau o examinare corespunzătoare, în măsura în care au fost susținute prin probe admisibile.

Totodată, referitor la argumentul apelantei privind necesitatea atragerii în proces a notarului Șipitco Diana, Completul de judecată reține că simpla autentificare a contractului contestat nu impune, prin ea însăși, participarea notarului în calitate de intervenient accesoriu, necesitatea atragerii acestuia urmând a fi apreciată în raport cu obiectul litigiului și cu eventuala influență a hotărârii asupra drepturilor sau obligațiilor sale.

Cu toate acestea, în vederea elucidării circumstanțelor încheierii contractului și, în special, a celor referitoare la achitarea prețului contractual, Completul consideră necesară examinarea oportunității audierii notarului Șipitco Diana, în condițiile legii, pentru a clarifica dacă transmiterea efectivă a sumei de 250 000 lei a avut loc în prezența acestuia sau dacă mențiunile contractuale privind achitarea prețului reflectă exclusiv declarațiile părților contractante. Or, potrivit pct. 3.1 și 3.2 din contractul de vânzare-cumpărare din 4 aprilie 2022, vânzătorii au declarat că au primit de la cumpărător contravaloarea părții sociale în mărime de 250 000 lei la data autentificării contractului, iar cumpărătorul a declarat că a achitat aceeași sumă la data respectivă (Vol. I, f.d.12).

Prin urmare, clarificarea împrejurărilor în care au fost consemnate aceste declarații, inclusiv dacă notarul a constatat nemijlocit transmiterea mijloacelor financiare, prezintă relevanță pentru aprecierea susținerilor privind neachitarea prețului contractual și, în coroborare cu celelalte probe administrate, pentru stabilirea intenției reale a părților la încheierea tranzacției contestate.

În continuare, potrivit art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, stabilește caracterul raportului juridic dintre părți și legea aplicabilă.

Or, din considerentele hotărârii contestate rezultă că prima instanță, deși a identificat dispozițiile legale referitoare la simulație, nu a realizat o examinare suficientă a circumstanțelor concrete prin raportare la elementele constitutive ale acestei instituții juridice și nici nu a elucidat corespunzător raporturile juridice efectiv urmărite de persoanele implicate în tranzacție.

Astfel, Completul de judecată constată că omisiunile primei instanțe în stabilirea și elucidarea circumstanțelor relevante cauzei, precum și aprecierea incompletă a probelor administrate, au fost de natură să influențeze soluția adoptată, în sensul art. 388 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Or, examinarea caracterului simulat al contractului contestat presupunea nu doar verificarea îndeplinirii condițiilor formale de încheiere și înregistrare a

acestuia, ci și stabilirea intenției reale a părților contractante, prin analiza circumstanțelor anterioare, concomitente și ulterioare încheierii actului juridic.

În acest context, Colegiul reține că stabilirea circumstanțelor determinante pentru soluționarea litigiului necesită o cercetare completă și coroborată a probatoriului, cu respectarea principiilor contradictorialității și nemijlocirii, astfel încât concluziile instanței să rezulte dintr-o examinare efectivă a tuturor împrejurărilor relevante și să fie fundamentate pe probele administrate în condițiile legii.

Prin urmare, încălcările constatate nu se reduc la simple deficiențe de redactare a hotărârii, ci privesc însuși procesul de stabilire a situației de fapt și de aplicare a normelor de drept material incidente, fiind susceptibile să determine adoptarea unei soluții eronate asupra caracterului real sau simulat al contractului contestat.

Sub acest aspect, devin incidente prevederile art. 388 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora săvârșirea altor încălcări decât cele consemnate la alin. (1) constituie temeiul casării hotărârii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluționarea eronată a cauzei.

În speță, legătura dintre deficiențele cercetării judiciare și soluția adoptată rezultă din împrejurarea că prima instanță a respins acțiunea pentru nedovedirea simulației, fără o analiză suficientă a circumstanțelor care constituiau însăși baza factuală a pretențiilor formulate, respectiv existența unei pretinse înțelegeri privind preluarea formală a cotei sociale, neachitarea prețului contractual și continuarea exercitării controlului asupra societății de către alte persoane.

De asemenea, aceste deficiențe prezintă relevanță prin prisma art. 386 alin. (1) lit. a), c) și d) din Codul de procedură civilă, în măsura în care circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate pe deplin, concluziile primei instanțe nu rezultă dintr-o apreciere corespunzătoare a împrejurărilor invocate, iar normele privind simulația și aprecierea probelor au fost interpretate ori aplicate eronat.

În consecință, Completul de judecată apreciază că motivele invocate în cererea de apel referitoare la caracterul incomplet al cercetării judecătorești, interpretarea eronată a dispozițiilor privind simulația și lipsa unei aprecieri suficiente a probatoriului sunt întemeiate, iar hotărârea contestată nu poate fi menținută în baza considerentelor expuse de prima instanță.

În ceea ce privește aspectele care necesită elucidare la rejudecarea cauzei, Completul de judecată consideră că instanța de fond urmează să acorde o atenție deosebită stabilirii persoanei care a exercitat *de facto* atribuțiile de administrare a SRL „Piatra Nord” ulterior încheierii contractului de vânzare-cumpărare a cotei sociale din 4 aprilie 2022. În acest sens, urmează a fi verificat dacă Cranga Svetlana a exercitat efectiv atribuțiile de administrator al societății sau dacă acestea au continuat să fie îndeplinite de alte persoane, inclusiv de foștii asociați ori de persoane care nu dețineau formal calitatea de administrator.

Subsecvent, instanța urmează să clarifice dacă Cranga Svetlana a deținut efectiv ștampila societății, documentele contabile și cele aferente activității economice, dacă a avut acces la conturile bancare și la mijloacele de semnătură electronică, precum și dacă a participat la

adoptarea deciziilor privind administrarea patrimoniului societății. Totodată, se impune verificarea persoanelor care au exercitat efectiv controlul asupra activității întreprinderii, au gestionat documentația acesteia și au efectuat operațiuni juridice în numele societății după încheierea contractului contestat.

Concomitent, instanța de fond urmează să examineze circumstanțele referitoare la achitarea prețului contractual de 250 000 lei, pretinsa remunerare a Svetlanei Cranga cu suma de 5 000 lei pentru acceptarea preluării cotei sociale, precum și declarațiile participanților privind scopul real urmărit prin încheierea tranzacției. Aceste împrejurări urmează a fi apreciate în ansamblu, prin prisma art. 1089–1093 din Codul civil, ținându-se seama că simpla neexercitare a atribuțiilor de administrare sau neachitarea prețului contractual nu demonstrează automat existența simulației, însă pot prezenta relevanță probatorie în coroborare cu celelalte circumstanțe stabilite în cauză.

De asemenea, la rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să verifice conținutul actelor și înscrisurilor prezentate în susținerea argumentelor privind caracterul formal al transmiterii cotei sociale, să aprecieze explicațiile participanților în raport cu celelalte mijloace de probă și să stabilească dacă există elemente suficiente pentru confirmarea sau infirmarea unei înțelegeri simulatorii între contractanți. Totodată, instanța urmează să delimiteze efectele juridice ale înregistrării transmiterii cotei sociale de problema existenței intenției reale a părților de a produce respectivele efecte, întrucât aceste aspecte, deși se află în legătură, nu se identifică din punct de vedere juridic.

În context, Completul de judecată subliniază că aspectele indicate pentru verificare nu reprezintă o constatare anticipată a caracterului simulat al contractului din 4 aprilie 2022, soluționarea acestei chestiuni urmând să rezulte exclusiv din aprecierea probelor administrate și aplicarea normelor de drept material incidente.

În altă ordine de idei, Completul judiciar apreciază că remedierea omisiunilor constatate nu poate fi realizată de instanța de apel prin administrarea nemijlocită a întregului probatoriu necesar, întrucât aceasta ar echivala cu substituirea instanței de fond în examinarea cauzei în primă jurisdicție.

În consecință, Completul judiciar conchide că la rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să verifice și să aprecieze toate probele administrate în cauză, în conformitate cu prevederile art. 118 și art. 130 din Codul de procedură civilă, stabilind circumstanțele de fapt relevante pentru determinarea naturii juridice a tranzacției și a intenției reale a contractanților, în coroborare cu argumentele și obiecțiile participanților la proces, urmând să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, cu motivarea corespunzătoare a concluziilor adoptate.

În conformitate cu prevederile articolelor 1 alin. (4), 104 din Legea insolvabilității nr. 149/2012 și articolelor 385 lit. d), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite cererea de apel depusă de SRL „Piatra Nord”, în procedura falimentului.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 1 aprilie 2025, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/